अयुतं दन्तिनां सार्द्धं कृपस्य निजघान सः। पञ्चाशतानि चाश्वानां शकुनेर्निजघान ह।
ततो द्रौणिर्महाराज रथमारुह्य वीर्य्यवान्। सात्यकिम्प्रति संक्रुद्धः प्रययौ तदधेप्सया।
पुनस्तमागतं दृष्ट्वा शैनेयो निशितैः शरैः। अदारयत् क्रूरतरैः पुनः पुनररिन्दमः।
सोऽतिविद्धो महेष्वासो नानालिङ्गैरमर्षणः। युयुधानेन वै द्रौणिः प्रहसन् वाक्यमब्रवीत्।
शैनेयाभ्युपपत्तिं ते जानाम्याचार्य्यघातिनि। नचैनं चास्यसि मया यस्तमात्मानमेव च। ९१९०
अपे तवाहं शैनेय सत्येन तपसा तथा। अहत्वा सर्व्वपाञ्चालान् यदि शान्तिमवाप्नुयां।
यदलं पाण्डवेयानां वृष्णीनामपि यदलं। क्रियतां सर्व्वमेवेह निहनिष्यामि सोमकान्।
एवमुक्त्वार्करश्म्याभं सुपर्व्वाणं शरोत्तमं। व्यसृजत् सात्वते द्रौणिर्वज्रं वृत्रे यथा हरिः।
स तं निर्भिद्य तेनास्तः सायकः सशरावरं। विवेश वसुधां भित्त्वा श्वसन् बिलमिवोरगः।
स भिन्नकवचः शूरस्तोत्रार्द्दित इव द्विपः। विमुच्य सशरञ्चापं भूरिव्रणपरिक्षतः। ९१९४
सीदन्नुधिरसिक्तस्य रथोपस्थ उपाविशत्। सूतेनापहृतस्तूर्णं द्रौणपुत्राद्रथान्तरं।
अथान्येन सुपुङ्खेन शरेणानतपर्व्वणा। आजघान भुवोर्मध्ये धृष्टद्युम्नं परन्तपः।
स पूर्व्वमतिविद्धश्च भृशं पश्चात् सुमर्द्दितः। ससाद युधि पाञ्चाल्यो व्यपाश्रयत च ध्वजं
तं मत्तमिव सिंहेन राजन् कुञ्जरमर्द्दितं। जवेनाभ्यद्रवन्क्रूराः पञ्च पाण्डवतो रथाः।
किरीटी भीमसेनश्च वृकश्चैत्रश्च पौरवः। युवराजश्च चेदीनां मालवस्तु सुदर्शनः। ९१९०
एते हाहाकृताः सर्व्वे प्रगृहीतशरासनाः। वीरं द्रौणायनिं वीराः सर्व्वतः पर्य्यवारयन्।
ते विंशतिपदे यत्ता गुरुपुत्रममर्षणं। पञ्चभिः पञ्चभिर्बाणैरभ्यघ्नन् सर्व्वतः समं।
आशीविषाभैर्विंशद्भिः पञ्चभिश्च शितैः शरैः। चिच्छेद युगपद्द्रौणिः पञ्चविंशतिसायकान्।
सप्तभिश्च शितैर्बाणैः पौरवं द्रौणिरार्द्दयत्। मालवं त्रिभिरेकेन पार्थं षड्भिर्वृकोदरं।
ततस्तैर्विव्यधुः सर्व्वे द्रौणिं राजन्महारथाः। युगपच्च पृथक् चैव रुक्मपुङ्खैः शिलाशितैः। ९१९६
युवराजश्च विंशत्या द्रौणिं विव्याध पत्रिणा। पार्थश्च पुनरष्टाभिस्तदा सर्व्वे त्रिभिस्त्रिभिः।
ततोऽर्ज्जुनं षड्भिरथाजघान द्रौणायनिर्द्दशभिर्व्वासुदेवं। भीमं दशार्द्धैर्युवराजं चतुर्भिर्द्वाभ्यां द्वाभ्यां मालवं पौरवन्तु।
सूतं विद्ध्वा भीमसेनस्य षड्भिर्द्वाभ्यां छित्त्वा कार्म्मुकञ्च ध्वजञ्च। पुनः पार्थं शरवर्षेण विद्ध्वा द्रौणिर्घोरं सिंहनादं ननाद।
तस्यास्यतः सुनिशितान् पीतधारान् द्रौणिः शरान् पृष्ठतश्चायतश्च। धरा वियच्चाः प्रदिशो दिशश्च छन्ना बाणैरभवन् घोररूपैः।
आसन्नस्य स्वरथमुग्रतेजाः सुदर्शनस्येन्द्रकेतुप्रकाशौ। भुजौ शिरश्चेन्द्रसमानवीर्य्यस्त्रिभिः शरैर्युगपत्सञ्चकर्त्त। ९१९०
सपौरवं रथशक्त्याऽभिहत्य छित्त्वा रथं तिलशश्चापि बाणैः। छित्त्वा च बाहू वरचन्दनाक्तौ भल्लेन कायाच्छिर उच्चकर्त्त।
युवानमिन्दीवरदामवर्णञ्चेदिप्रभुं युवराजं प्रसह्य। बाणैस्त्वरावान् ज्वलिताग्निकल्पैर्व्विद्ध्वा प्रादान्मृत्यवे साश्वसूतं।
मालवं पौरवञ्चैव युवराजञ्च चेदिपं। दृष्ट्वा समरे निहतं द्रौणपुत्रेण पाण्डवः।